

CATALINA RIVAS - MŠE SVATÁ

Mystickými zážitky Cataliny Rivas, bolivijské stigmatizované mystičky, nás chtějí Pán Ježíš a jeho Matka naučit užitečnější a plodnější účasti na velké události naší spásy, která se zpřítomňuje ve mši svaté.

Panna Maria mi řekla: „Dnes je den, kdy se ti dostane naučení. Chci, aby ses dobře sebrala, aby ses o to, co prožiješ, mohla podělit s celým lidstvem.“

**„Chceš se účastnit mše svaté bez dřívější přípravy...
Proč všichni přicházíte až na poslední chvíli?“**

Máte přijít dříve na mši svatou, modlit se, aby vám Pán seslal Ducha Svatého, aby vás obdařil pokojem a očistil vás od ducha tohoto světa, od vašich nepokojů, problémů a roztržitostí. Přišli jste prožít okamžik, kdy vám nejvyšší Bůh dává svůj největší dar a vy si toho neumíte vážít.

Začíná mše svatá

Sbor krásných hlasů, které zpívaly z dálky. Chvílemi se hudba blížila a pak vzdalovala jako šum větru.

Úkon lítosti

Pros Pána z hloubi duše, aby ti odpustil hříchy, kterými jsi ho urazila.

Sláva na Výsostech Bohu

Veleb a blahoslav z celé své lásky Nejsvětější Trojici a uznej, že jsi jedním z jejich stvoření.

Liturgie slova

„Pane, dnes chci naslouchat Tvému slovu a přinášet hodně ovoce. Prosím, aby Tvůj Duch očistil mé srdce, aby v něm Tvoje slovo vzrůstalo a rozvíjelo se.“

Potom Nejsvětější Panna řekla:

Chci, abys rozjímal(a) o čteních i o homiliích.

Pamatuj si, že to, co říká Písmo, se nevrací, dokud nevydá plodu.

Budeš-li pilně naslouchat, část z toho, co uslyšíš, v tobě zůstane. Musíš se snažit, aby sis celý den připomínala ta slova, která na tebe zapůsobila.

Někdy to mohou být dva verše, jindy četba celého evangelia, a někdy jen jediné slovo.

Vychutnávej je během dne a stane se částí tebe. Život se změní, jestliže dovolíme, aby Boží slovo proměňovalo naši osobnost.

Obětování

Matka Boží řekla – modli se takto:

„Pane, obětuji se ti taková, jaká jsem, všechno, co mám a co mohu. Všechno vkládám do Tvých rukou. Všemohoucí Bože, pro zásluhy Tvého Syna, proměň mne. Prosím Tě za svoji rodinu, za všechny lidi, kteří bojují proti nám, za ty, kteří se svěřili do mých modliteb.“

Najednou začaly z lavic vstávat postavy. Vypadalo to, jako by z každé osoby povstala jiná osoba. Brzy se chrám zaplnil mladými, krásnými lidmi oblečených do bělostných šatů. Šli směrem k hlavnímu oltáři.

To jsou andělé strážní každé z těch osob, které jsou v kostele. Tvůj anděl strážný odnáší tvé dary a tvé prosby před Pánův oltář.

Část z nich nesla jakoby zlatou misku s něčím, co zářilo čistým zlatým světlem. To jsou andělé těch, kteří obětuji mši svatou na mnoho úmyslů a kteří jsou si vědomi, co to znamená slavit mši svatou. Oni mají Pánu co dát.

Obětuj v tomto okamžiku Pánu sama sebe. (...)

Daruj mu své bolesti, naděje a smutky, radosti a prosby. (...)

Pamatuj, že mše svatá má nekonečnou cenu!

Proto buď štědrá v obětování i v prosbách. (...)

Za prvními anděly šli ti, kteří měli ruce prázdné.

To jsou andělé těch, kteří jsou zde přítomni, ale nikdy nic neobětuji. Nemají zájem na prožívání každého okamžiku mše svaté a nemají dar, který by chtěli přinést k oltáři.

Na konci průvodu byli andělé, kteří byli velice smutní, měli ruce sepjaté k modlitbě, ale sklopený zrak. To jsou andělé strážní těch, kteří přišli jen z povinnosti, bez touhy účastnit se mše svaté. Andělé jsou smutní, protože nemají, co by složili k oltáři kromě svých modliteb.

Nezarmucuj svého anděla strážce. **Pros o mnoho, ale nejen pro sebe, pro všechny. Obětuj Pánu sama, aby tě Pán mohl proměnit skrze své zásluhy. Co můžeš obětovat sama za sebe? Nicotu a hřích.**

Otci se líbí ty oběti, které jsou spojeny se zásluhami Ježíše Krista.

Svatý, svatý

Všechno za celebrantem zmizelo a po jeho levé straně se objevily tisíce andělů. Byli oblečeni do tunik. Všichni poklekli s rukama složenýma k modlitbě, klaněli se a vzdávali Pánu čest. Bylo slyšet krásnou hudbu, jako by mnoho sborů zpívalo: Svátý, svatý, svatý ...

Proměňování Zázrak nad zázraky!

Objevil se veliký zástup, odění jako andělé. Jejich tváře zářily radostí. Lidé různého věku, ale tváře měli všichni šťastné. Všichni poklekli.

To jsou všichni svatí a blahoslavení.

Mezi nimi duše tvých příbuzných, které se už těší z patření na Boha.

Matka Boží klečí se sepjatýma rukama napravo krok za celebrantem.

„Udivuje tě, že vidíš Marii za arcibiskupem?“

Tak je to správné. Se vsí láskou, jakou mi můj Syn dal, nikdy mi nedal důstojnost kněze – dar kněžství zpřítomňovat denně eucharistický zázrak.

Proto mám hlubokou úctu ke kněžím a k zázraku, jaký Bůh uskutečňuje jejich službou. Proto musím klečet zde za nimi.“

Před oltářem se objevily stíny lidí v šedých barvách s pozdviženýma rukama. To jsou blahoslavené duše v očištění, které čekají na vaše modlitby, aby se naplnilo jejich očištění. Nepřestávejte se za ně modlit. Ony se modlí za vás, ale nemohou se modlit za sebe. Modlete se, aby mohly být s Bohem a těšit se věčně v jeho přítomnosti.

Maria dodala:

„Vidíš, že jsem celý čas zde. Lidé mě hledají na místech, kde jsem se zjevila. To je dobré pro milosti, které tam obdrží. Ale během žádného zjevení na žádném jiném místě nejsem více přítomná než při mši svaté. Zde mě vždy najdeš – u paty oltáře, kde se slaví Eucharistie. U paty svatostánku setrvávám s anděly, protože vždy setrvávám u Ježíše. (...)“

„Pomysli, že jsou lidé, kteří jsou v tomto okamžiku roztržiti a baví se. S lítostí musím říct, že jsou lidé, kteří stojí se založenýma rukama, jako by Pán byl někdo, kdo je jim rovný. Řekni všem lidem, že člověk není nikdy více člověkem, než když padá před Bohem na kolena.“

Proměňování

Celebrant vyslovil slova proměňování. I když byl člověkem normálního vzrůstu, náhle začal růst a naplnil se nadpřirozeným světlem, které nabývalo zvláštní síly kolem jeho tváře.

Když pozvedl Hostii, měl na rukou znaky, které zářily světlem.

Byl to Ježíš! Hostie začala růst a stala se velkou.

Byla na ní tvář Ježíše, který se díval na svůj lid.

Chtěla jsem sklonit hlavu, ale Maria mi řekla:

Neđívej se dolů. Zahleď se na něho a opakuj slova z Fatimy:

„Pane, věřím, klaním se Ti. Doufám v Tebe a miluji Tě.

Prosím Tě o odpuštění za ty, kteří nevěří a neklanějí se Ti, nedoufají v Tebe a nemilují Tě.“

Řekni mu, jak velice ho miluješ a klanějí se Králi králů.

Zdalo se mi, jako bych byla jedinou osobou, na kterou se dívá z velké Hostie, ale porozuměla jsem, že se s tak bezmeznou láskou dívá na každou osobu. Když celebrant položil Hostii na oltář, nabyl opět normálních rozměrů.

Když vyslovil slova proměňování vína, spatřila jsem Ježíše ukřižovaného:

Mohla jsem nazírat na jeho tvář, zraněná ramena a rozdrásané tělo.

Na pravé straně hrudi měl ránu, ze které vytékala krev a něco jako voda, ale bylo to něco zářícího. Vypadalo to jako paprsky světla, které směřovaly k věřícím.

Matka Boží řekla:

„Pán není spoután ani časem, ani prostorem. V okamžiku proměňování je celé společenství u paty kříže na Kalvárii ve chvíli ukřižování.“

Otčenáš

Ježíš ke mně promluvil:

Počkej, chci, aby ses modlila z nejhlubšího nitra, z jakého vůbec můžeš volat. Připomeň si osoby, které tě v životě nejvíce zranily a způsobily ti největší křivdu, abys je mohla obejmout a říct jim:

„Ve jménu Ježíše Krista vám odpouštím a přeji vám pokoj. Ve jménu Ježíše Krista prosím, abyste mi odpustili a přáli pokoj.“ Jestliže ta osoba zasluhuje pokoj, obdrží ho.

Jestliže se pro něho nedokáže otevřít, vrátí se do tvého srdce.

Ale nechci, abys obdržela nebo nabízela pokoj, jestliže nejsi schopna odpustit a zakusit nejdříve pokoj ve svém srdci. Mysli na to, co děláš. Jestliže můžeš odpustit, ale nedokážeš zapomenout, kladeš překážky Božímu odpuštění. Říkáš: Odpouštím jen tak, jak jsem schopná odpouštět, nic víc.

Svaté přijímání

Když arcibiskup přijal svaté přijímání, Matka Boží mi řekla: Opakuj za mnou: „Pane, požehnej kněžím, očisti je, miluj je, pečuj o ně, pomáhej jim svou láskou.“

Když kněz položil jedné osobě, která se přede mší svatou zpovídala, svatou Hostii na její jazyk, tuto osobu zachvátilo světlo, které postupně zaplavilo celou její postavu.

Pán řekl: „Hle, jak se raduji, když objímám duši, která přichází s čistým srdcem, aby mě přijala.“

„Poslední večere byla okamžikem největší blízkosti se mnou. V té hodině jsem ustanovil něco, co by v lidských očích mohlo být pokládáno za největší omyl: stal jsem se vězněm lásky, když jsem ustanovil Eucharistii. Chtěl jsem zůstat s vámi až do konce světa, protože moje láska nemohla snést, abyste byli sirotci, vy, které miluje více než vlastní život.“

Pán mi řekl, abych poslouchala modlitbu ženy přede mnou, která právě přijala svaté přijímání. Ježíš řekl smutným hlasem:

„Slyšela jsi její modlitbu? Ani jednou neřekla, že mě miluje. Ani jednou mi nepoděkovala za dar, který jsem jí dal, když jsem tak ponížil své božství, abych ji přitáhl k sobě. Ani jednou neřekla: - Děkuji Ti, Pane! Byla to jen samá litanie proseb. A tak to dělají skoro všichni, kteří mě přijímají.

Z lásky jsem umřel a vstal z mrtvých. Z lásky čekám na každého z vás, z lásky s vámi zůstávám (...) Ale vy si to neuvědomujete, že potřebuji vaši lásku. V této pro duši tak vznešené chvíli jsem žebrákem lásky.“

Požehnání

Panna Maria řekla:

Pamatuj, že toto požehnání může být tím posledním, které dostáváš z kněžských rukou. Když vyjdeš z kostela, nevíš, jestli budeš mít ještě příležitost obdržet požehnání od jiného kněze.

Tyto posvěcené ruce udělují požehnání ve jménu Nejsvětější Trojice.

Dělej proto znamení kříže s úctou, jako by to mělo být poslední ve tvém životě.

Po mši svaté

Ježíš mě prosil, abych s ním po mši svaté několik minut zůstala.

„Nevycházej spěšně, když mše svatá skončí. Zůstaň na chvíli v mé společnosti, raduj se z ní a dopřej mi, abych se mohl radovat z tvé společnosti.“

Zeptala jsem se Ježíše: „Jak dlouho zůstáváš s námi po svatém přijímání?“

Odpověděl mi: „Tak dlouho, dokud ty chceš zůstat se mnou. Budeš-li ke mně promlouvat celý den, budeš se na mě obracet při plnění svých povinností, budu ti naslouchat. Já jsem s tebou vždy, to jen ty mě opouštíš. Vycházíš po mši ven a myslíš, že povinnost skončila. Nemyslíš na to, že bych chtěl sdílet tvůj rodinný život alespoň v den Páně.(...)“

„Vím vše, čtu nejskrytější tajemství lidských srdcí a úmyslů. Ale raduji se, když mluvíš se mnou o svém životě, když mi dovoluješ, abych se ho účastnil jako člen rodiny nebo jako nejbližší přítel. Kolik milostí člověk ztrácí, že mi nedopřává místo ve svém životě!“ Měli byste v ctnostech převyšovat anděly a archanděly, protože oni nemají to potěšení přijímat mě jako pokrm. Oni mají jen kapky milosti a vy máte celý oceán.

Zdroj: www.fatym.com